

Nouse vastarintaan!

Sana hallussa, sp 15.7.2007

Victoria Boyson: It's Time to Rebel

Muistan sen kuin eilisen päivän. Olin seitsemännellä luokalla ja istuin tytön vieressä, jonka nimi oli Chloe Nelson. Hän oli täysin vakuuttunut, että hän oli kaikessa parempi kuin minä. Mikään minun tekoni ei näyttänyt tyydyttävän häntä eikä hän halunnut olla minun kaltaiseni missään asiassa. Muistan vielä hyvin, kuinka hän ensi kertaa sanoi minusta, että minä olin "vähän outo". (Alkutekstissä "weird" - kummallinen, outo, vinksautanut. Suom.huom.) Se oli kuin puukon pisto suoraan minun kaksitoistavuotiaaseen sieluuni, mikä leikkasi tehokkaasti pois viimeisetkin itseluottamukseni rippeet.

Muistan hyvin myös päivän, jolloin kuulin erään sukulaiseni sanovan perheemme keskellä minusta: "Hän on liian tunneherkkä". Ja kuinka ollakaan, löytyi myös niitä, joiden mielestä minulla ei ollut tunteita ollenkaan.

Juuri tällä viikolla joku sanoi minulle, että olin vähän outo, kun paastosin niin paljon.

Kaikilla meillä on noita pikku huomautuksia lukittuna jonnekin mieleemme syvyyteen - sanoja, jotka on lausuttu ääneen kuin kiroukset tai syytökset, jotka lähetettyinä helvetin syvyyksistä ovat tulleet murtamaan meidän tietoisuutemme siitä, keitä me olemme ja Kenen omia me olemme. Nuo pienet historian muruset saattavat pelata isoa roolia meidän elämässämme tänään määritellen meille, millaisia olemme, ja pidätellen meitä, ettemme vaan tulisi sellaisiksi kuin on tarkoitus.

Voi millainen hienovarainen huijari Saatana onkaan! Hän syyttää syytöksiänsä meitä vastaan juuri niistä asioista, joissa olemme epävarmoja voidakseen järkyttää meidät pois siltä lujalta Kalliolta, jolla seisomme - Jumalan Sanan totuuksien kalliolta.

Joka päivä meille lähetetään tusinoittain erilaisia viestejä monista lähteistä. Vihollisella on määrätietoinen ohjelma. Hän haluaa meidän luulevan, että me olemme voimattomia ja toivottomia ja pystymme tekemään tuskin mitään asioiden muuttamiseksi.

Mutta hän on väärässä.

Lapsuudestasi lähtien Saatana on käyttänyt hyvin paljon aikaa vakuuttaakseen sinulle, että sinä et ole mitään eikä sinusta ikinä tulekaan mitään. Hän on yrittänyt parhaansa saadakseen sinut kokemaan, että sinussa on jotakin pahasti vialla... tiedäthän, syvällä sisimmässä... jotakin, mikä jättää sinut Jeesuksen lupaaman yltäkylläisen elämän ulkopuolelle, sen elämän ulkopuolelle, jonka lahjoittamiseksi hän antoi henkensä.

Onko hän saanut sinut tuntemaan, että olet liian vanha? Liian nuori? Ylipainoinen? Aivan liian ruma? Liika laiha? Tyhmä? Köyhä? Nainen? Heikkoitsetuntoinen? Tai niin kuin Chloe halusi sen ilmaista, onko hän yrittänyt sanoa sinulle, että olet vähän vinksautanut? Onko hän viestittänyt, että et ole sitä, mitä sinun pitäisi olla?

Jumala sanoo sinulle: **On aika nousta vastarintaan ja vastustaa vihollisen valheita!** - jokaista valhetta.

Saatana on valehtelija - eikö? Jotain valehtelijaa kuuntelemallako meidän pitäisi etsiä totuutta siitä, keitä me olemme? Ei tietenkään, vaan Jumalan sanasta löytyy totuus ja elämä.

Vain hän rakastaa meitä tarpeeksi, nähdäkseen oikein. Vain hän näkee selkeästi, millaisia mahdollisuuksia meissä piilee, tai sen suuren päämäärän, joka hänellä on meitä varten varattuna.

Minä lennän!

Vuosia sitten näin unen, jossa oli talo täynnä pahoja henkiä. Ne ajoivat minua takaa ympäri taloa ja kiduttivat minua kaikenlaisilla syytöksillä, joita he sinkosivat minua vastaan. Yritin päästä pois heidän kynsistään. Halusin vain olla rauhassa. Mutta he olivat päälle käyviä. He olivat kuin vuotava vesihana ja syyttivät aina ja aina vaan ja raastoivat minua loputtomilla valheilla ja lausuen ilkeitä mielipiteitään siitä, millainen kyvytön rahjus olin.

Minä juoksin heitä karkuun ympäri taloa, peloissani ja itkien. Tunsin itseni toivottomaksi, kun yritin päästä heiltä karkuun, ja minua kiduttivat heidän itsepäiset syyttelynsä, kun he parjasivat minua. Halusin sen loppuvan.

Juoksin ympäri taloa ja he minun perässäni. Minä käännyin ympäri ja syöksyin eri suuntaan niin nopeasti kuin pystyin päästäkseni heistä eroon. Yhtäkkiä, kun olin hetken erään kanssa kasvotusten, huomasin jotakin. Kyllä vaan, huomasin jotakin, vaikka se olikin aluksi vain pilkahdus silmänurkassa. Huomasin, että noissa rumissa ja ilkeissä silmissä oli - pelkoa.

Käännyin nyt ympäri ja kohtasin heidän katseensa. Oli selvää, että he olivat piilottaneet pelkonsa minulta. He halusivat olla hallitsevassa asemassa, mutta paljastuikin, että he pelkäsivät minua.

Käännyin ympäri ja asetuin heidän eteensä ja haastoin heidän pluffinsa. "Odottakaas!" minä huusin, "Te pelkääte minua, eikös olekin niin!?"

"Emme pelkää!" he sanoivat.

He yrittivät säilyttää pokkansa, mutta se oli liian myöhäistä. Olin nähnyt pelon heidän silmissään.

Mietin: "Mitä he oikein pelkäävät?" No, minuahan he pelkäsivät, sitä mikä minussa oli. He olivat kiusaamalla kiusanneet minua ja yrittäneet saada minut vakuuttuneeksi, että heillä oli kaikki valta. Mutta kun näin sen ilmeen heidän silmissään, tiesin, että he itse olivat peloissaan - ei kukaan muu.

He kiusasivat minua, jotta en tajuaisi, millainen valta minulla oli - millainen voima minulla oli Jumalan lapsena.

Kun näin pelon läikähtelevän heidän sisällään, tiesin että he eivät voisi pysäyttää minua. Kävelin suoraan heidän keskitsensä kohti ovea. Menin suoraa päätä ulos tuosta talosta.

Oli aika lähteä pois talosta, jonka Saatanan valheet olivat rakentaneet elämäni, ja toteutin sen nyt. Heistä ei ollut minulle vastusta, kun kävelin joukon halki - heidän piti väistää minua. Kävelin ovesta ulos ja jatkoin menoani kääntymättä.

He kyllä seurasivat minua, kun kävelin vakain askelin pois heidän luotaan ja tuosta menneisyyteni kauhujen talosta. He eivät enää olleet tielläni, nyt ainoa mihin he pystyivät oli seurata minua. He eivät voineet pysäyttää minua ja tiesivät sen, mutta he saattaisivat kyllä yrittää yhtä ja toista valheillansa.

He pitivät vielä jonkin verran meteliä ja ilmaisivat hyljeksiviä ajatuksiaan minua ja kaikkea tekemääni vastaan. He yrittivät epätoivoisesti saada minua uskomaan typerä valheitansa,

mutta minä vain jatkoin eteenpäin.

Yhtäkkiä kuulin Isän äänen, joka sanoi: "Kykenet lentämään, kultaseni!"

"Jumalani, mitä sinä puhut? Että minä voisin lentää?" Vaikka ajattelin näin, tiesin syvällä sisimmässäni, että minun todellakin oli määrä päästä lentoon. Tiesin, että Jumalan tahto oli nousta lentoon. Oli hänen tahtonsa, että tekisin jotakin niin mahdotonta. Päätin siis yrittää...

Lensin aluksi vain muutaman kymmenen senttiä maanpinnan yläpuolella ja pahat henget seurasivat kannoillani edelleenkin - mutta lensin kuin lensinkin!

Jumala sanoi minulle, että kykenisin siihen ja hän oli oikeassa. Minulla oli ollut taito lentää vaikka koko ajan ja pahat henget tiesivät sen. Sen vuoksi he pelkäsivät minua niin kovin. Ne pelkäsivät, että saisin jonain päivänä selville, että osasin lentää, ja silloin minä nostaisin siipeni ja liitelisin pois.

Lensin heidän ylitsensä ja yritin nousta korkeammalle heidän ulottumattomiinsa samalla, kun he edelleen syytivät pelon ja epäuskon syytöksiä perääni.

"Ethän sinä pysty lentämään", he sanoivat. "Ei, et sinä oikeasti pysty lentämään!" he huusivat. Kun jouduin kuuntelemaan heidän valheitansa, tunsin että lähdin jonkin verran liukumaan alemmas ja menetin muutamia senttejä korkeutta ja ajauduin taas lähemmäs vaaraa joutua heidän kynsiinsä.

Silloin kuulin Jumalan puhuvan minulle uudestaan: "Mutta Victoria, sinähän lennät!"

"Totta tosiaan!" ajattelin. "Lennän kuin lennänkin!" Tein juuri sitä, mistä he sanoivat, etten pystyisi ikinä.

Tiesin, että niin kauan kuin lentäisin matalalla, he voisivat heitellä minua kohti valheitansa. Yhtäkkiä Jumala sanoi: "Lennä korkeammalle!"

Silloin tunsin Jumalan antaman uudenlaisen uskon voiman. "Voisin tosiaan nousta korkeammalle", totesin itsekini.

Katselin noita surkeita, kurjia olentoja ja minua alkoi hymyilyttää. Voisin nousta korkeammalle ja heidän ulottumattomiinsa. "Ettepä voi enää koskea minuun", minä virnistelin. Ja sitten ostin katseeni ylös taivasta kohden, suurta ja avaraa, kauniin sinistä taivasta kohden ja silloin tiesin olevani todella vapaa. Minä liitelin yläilmoihin.

Vahvistu!

Oletko joutunut kokemaan kirvelevää hylkäämistä? Kaipaanko hyväksyntää? Haluatko tulla vahvaksi? Oletko epätoivoisesti sen tarpeessa, että joku hyväksyisi sinut, mutta et ole saanut sitä?

Jumala sanoo: "Vahvistu!" Pistä töpinäksi Jumalan avulla ja nouse vastarintaan vastustamaan niitä valheita, joilla vihollinen on sinua kiusannut. On aika kapinoida niitä valheita ja syytöksiä vastaan, joita vihollinen on sinua vastaan syytänyt, ja niitä vahingollisia mielipiteitä vastaan, joita ovat esittäneet sellaiset ihmiset, jotka eivät rakasta sinua.

Revi yltäsi kaikki nuo tarrat, joita Saatana on liimannut sinuun ja naura hänelle... Niin juuri, se on oikein: naura hänelle! Naura siksi, että kaikki mitä hän on sinusta sanonut, on valhetta alusta loppuun, ja se tarkoittaa, että juuri sen vastakohta mitä hän on väittänyt, on totta.

Hän on se, jonka kuuluu olla kauhuissaan sinun vuoksesi!

Et sinä olet epäpätevä. Hän valehtelee.

Ei sinua ole diskattu. Hän vain valehtelee.

Sinä olet kykenevä toteuttamaan kaiken Kristuksessa, joka on sinun kanssasi ja vahvistaa sinua, ja totta tosiaan: Saatana on pelkkä valehtelija.

Saatana on valehdellut sinulle, mutta miksi? Miksi hän vaivautuisi sinun takiasi ja yrittäisi tehdä sinut mitättömäksi? Miksi hän on niin peloissaan sinun takiasi? Jaa-a, ehkä se johtuu juuri siitä - ehkä sinä tosiaankin pystyt lentämään!

Hän tietää sen ja pelkää, että se päivä tulee, kun sinäkin tiedät sen. Astu siis sisälle Jumalan varaamaan kutsumukseen ja lennä pois paholaisen ulottuvilta. Hän pelkää, että sinä jonain päivänä lennät siltä ulottumattomiin, sen pään yli ja pois siihen päämäärään Kristuksessa, jonka Jumala on sinulle varannut.

Hänellä on suunnitelma

Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, te käännytte rukoillen minun puoleeni, ja minä kuulen teitä. Te etsitte minua, ja te löydätte minut! Koko sydämestänne te minua etsitte, ja minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra. Jer.29:11-14.

Rakkaat ystävät, muistakaa, että Jumalan sanasta me löydämme totuuden siitä, keitä me oikeasti olemme. Sana on voimallinen ja viiltää halki pimeyden valheet ja tekee meistä vapaita. Pysy hänen sanassaan, rakas ystävä, se antaa rauhan ja elämän!

Sovella Jumalan sana elämääsi, pyydä sen voimaa itsellesi ja puhu suustasi ulos elämää!

Hänessä: Victoria

Rukoile kanssani:

Jeesuksen nimessä minä käsken sinua, Saatana, että suljet suusi tässä ja nyt! Lopeta valehtelusi - Jeesuksen nimessä!

Jumalani, pyydän että lähetät Totuuden hengen sisimpääni juuri nyt, jotta voin vastustaa pimeyden syöttämiä valheita. Anna mieleni täyttyä rauhalla, rakkaudella ja ilolla. Päästä minut vapaaksi hylkäämisen, itsetuhon ja syyllisyyden kahleista. Juurruta totuutesi syvälle henkeeni ja auta minua nousemaan yläilmoihin viholliseni tavoittamattomiin. Jumala rakas, auta minua näkemään itseni sellaisena kuin sinä näet minut ja täyttämään kutsumukseni. - Jeesuksen nimessä, aamen.

Victoria Boyson, Inc. © 2007

www.boyson.org